

проїзд у транспорті. Вся інформація про особу зберігається у спеціальній базі даних, до якої мають доступ правоохоронні органи та спеціальні служби. Враховуючи цей факт, кожна особа має можливість переглянути, хто цікавиться особистою інформацією про неї, а також має право вимагати пояснень, з яких підстав та чи інша особа або спецслужба цікавиться ним.

Вільний широкий доступ до інформації та можливість публікувати нову інформацію сприяє створенню можливостей та розвитку особистості, але стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій потребує розроблення та впровадження адекватних захисних механізмів, спроможних реально захистити персональні права та свободи власників особистих даних. Незважаючи на значну увагу з боку суспільства та держави до питання захищеності персональних даних від втручання та потенційного оприлюднення сторонніми особами, в сучасних умовах воно й досі залишається відкритим. Все це й зумовлює проблематику та актуальність проведення дослідження та доцільність пов'язаного із дослідженням механізму захисту особистої інформації.

ПРАВО НА ЗАХИСТ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ

Кізіцька Вікторія

студентка 1 курсу (за скороченим терміном) групи 19-24

Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник

Черниш Т. В., викладач кафедри

конституційного, міжнародного та приватного права

Захист прав людини є чи не найактуальнішою темою в наш час. Людина, її права і свободи становлять у правовій державі найвищу соціальну цінність, саме на їхнє забезпечення й повну реалізацію у суспільному житті має бути спрямована уся державна діяльність і, насамперед діяльність у сфері державного управління. Гарантування прав і свобод людини є головним обов'язком держави, вона відповідальна перед людиною та суспільством за свою діяльність. Для особи право на захист полягає у можливості використання в межах, визначених законом, засобів самозахисту, а також у можливості звернення до відповідного державного, самоврядного чи громадського органу або уповноваженої особи за захистом свого цивільного права чи інтересу.

Однією зі складових захисту прав людини є право на захист її цивільних прав та інтересів. Відповідно до ст. 15 Цивільного кодексу України, це саме «Право на захист цивільних прав та інтересів»:

1. Кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення невизнання або оспорування.

2. Кожна особа має право на захист свого інтересу, який не суперечить загальним засадам цивільного законодавства.

Підставами для захисту цивільного права є його порушення, невизнання або оспорування.

Порушення цивільного права — це результат проти правних дій, внаслідок чого воно зазнало зменшення або ліквідації, що позбавляє його носія можливості здійснити, реалізувати це право повністю або частково.

Невизнання цивільного права — це дії носіїв пасивного цивільного обов'язку, які полягають у запереченні цивільного права уповноваженої особи, внаслідок чого особа повністю або частково позбавляється можливості реалізувати своє право.

Оспорування цивільного права — це такий стан цивільного правовідношення, при якому між його учасниками існує спір з приводу наявності чи відсутності у них суб'єктивного права, а також щодо приналежності такого права певній особі.

Кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу. Для цього існують способи захисту цивільних прав та інтересів.

Способами захисту цивільних прав називаються встановлені актом цивільного законодавства або договором матеріально-правові заходи примусового характеру, за допомогою яких відбувається відновлення порушених прав.

Види способів захисту цивільних прав та інтересів :

1. визнання права;
2. визнання правочину недійсним;
3. припинення дії, яка порушує право;
4. відновлення становища, яке існувало до порушення;
5. примусове виконання обов'язку в натурі;
6. відшкодування збитків та інші способи відшкодування майнової шкоди;
7. відшкодування моральної (немайнової) шкоди;
8. визнання незаконними рішення, дій чи бездіяльності органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб.

Суд може захистити цивільне право або інтерес іншим способом, що встановлений договором або законом.

Вибір способу захисту характеризується тим, що, по-перше, право вибору способу захисту належить особі право якої порушено. По-друге, можливість вибору способу захисту може бути обмежена прямою вказівкою спеціального закону, що регулює конкретне цивільне правовідношення, і визначатиме спосіб захисту порушеного права.

Слід зазначити, що у більшості випадків захист цивільних прав здійснюється за бажанням потерпілого, тобто від нього залежить звертатися таким захистом або залишити правопорушення без правових наслідків.

Нездійснення уповноваженою особою дій, спрямованих на захист суб'єктивного права, за загальним правилом, не призводить до його втрати, за винятками, передбаченими законом.

Таким чином, можна зробити висновок про те, що кожна особа має право захистити свої цивільні права та інтереси, або звернутися за захистом порушених прав до уповноваженої(-го) особи (органу). Таке право непорушним, але факт звернення про порушення цивільних прав виникає тільки у разі звернення самого потерпілого з проханням захистити його права.

ПРАВА ЛЮДИНИ НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID-19, ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ ГОСТРОЇ РЕСПІРАТОРНОЇ ХВОРОБИ

Мірошниченко Владислав

студент 2 курсу, групи 20 - /

Криворізького факультету НУ «ОЮА

Науковий керівник

Стець О. М., д.ю.н.

Завідувач кафедри конституційного
міжнародного та приватного права, доцент

На сьогодні права людини є вагомими правами в системі законодавства. Кожне з них є важливою структурною ланкою, яка визначає можливість функцій особи, здатність діяти та бути корисним для країни в якій живе. За останні роки, з періоду проголошення незалежності України впровадження Конституції стало вирішальним аспектом для прав і свобод громадянина, адже людина є головною, неодмінною частиною держави в цілому. Права на охорону здоров'я також гарантуються статтею 2 Європейської конвенції з прав людини, а також на міжнародному рівні «Загальною декларацією прав людини».

Актуальними на сьогодні є права людини на охорону здоров'я та складний для життя всього суспільства період пандемії COVID-19. Спочатку